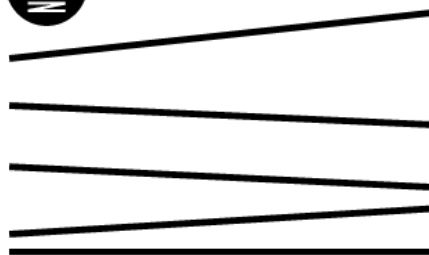


Digitaliseret af | Digitised by



**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Bendsen, Zine.; af Zine Bendsen.

Fædrelandssange

Kjøbenhavn : Calbergs Bogtrykkeri, [1883]

14 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.





L. Bendsen.
Fodrelandsange.
1883.

53. - 202.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 53 8°



1 1 53 0 8 04287 2

+Rex



FÆDRELANDSSANGE

AF

ZINE BENDSEN.

1883.



Calbergs Bogtrykkeri. Kjøbenhavn.

Mel.: Der er et Land, dets Sted osv.

Vi Freden fandt det skal vi aldrig glemme,
Det maa i vide alle danske Mænd,
Hvo der sig blande kan en Kvindestemme
I er afvæbnet til det sidste Skjæl,
Vi skal slet ingen Luftkasteller bygge
Og flye i vore Tanker alt for høit
Saa finder vi jo destomere Hygge
Det ellers vil os blive alt for drøit.

Thi det vil rigtignok kun gaa os ilde
Naar ikke vi vil té os ordentlig her,
Vi faar en Tur til Vridsløselille
Saa sidder vi og kukkelurer der,
Det var jo bedre end at komme i Skoven
Hvor alt er grønt i Somrens bedste Tid
Og Tivoli som vinker os foroven
Vi vil benytte den med al vor Id.

Naar vi vor Ungdom haver lagt tilbage,
 Med Flid og Stræbsomhed i Livet hen
 Vi vil i Alderdommen gjerne have
 Lidt mere Ro vi stole vil paa den,
 Vor Tid den er saa afmaalt, vi naar sjelden
 Et hundred Aar vi har Erfaring paa
 Vi dratter længe før, naar blot at Gjælden,
 Vi har betalt, før vi vor Vandring naa.

Z. Bendsen.

Mel.: Der er et yndigt Land, osv.

et er en yndig Tid
 Det kan vi ikke nægte,
 Thi den gi'er Lys og Liv.
 Vi søgte før med al vor Flid
 Vi vidste ei hvad Grunden
 Var til den hele Strid.

Nu har vi fundet den,
 Vi retter os derefter
 Til Glæde for os hen,
 Vi holder ei af Krig i Flæng
 Vi elsker mere Livet
 End dø paa Sotteseng.

Det er ei sund Forstand,
At trækkes ud at slagtes
Det os bedrøve kan.
Thi naar de andre Magter slet
Kun efter Ufred tragter
De bøde maa for det.

Vi har et frugtbart Land.
Det vil de os misunde
Men vi vil holde Stand.
Da søger de at jævne Strid
Og bøier dem ærbødig
For os som giver Tid.

Thi de kan ei faa nok,
At være saa begjærlig
Det er tilvisse flot.
Besad de aandelig Forstand,
Saa maatte de dem skammø
Ja, det er vist og sandt.

Z. Bendsen.

Mel.: Vi har sagt det saa tidt, osv.

Vi har tabt hen i Tid hvad der var os saa kjært
Ja tilvisse det glemmer vi ei.
De har Magten dertil og de misbruger nær
Vores Evne at spærre dem Vej.

Vi vil ikke med Stridighed søge vor Ret,
Og erobre det Tabte igjen
Vi med Taalmod vil afvente Tiden saa let
Og i Tankerne værne om den.

De vil søge at jevne den Tvedragt og saa,
Vores Venskab som de haver tabt.
Vi har Hjælpen fra Gud og den stoler vi paa
Naar en Engel fra ham holder Vagt.

Thi hans Magt den er større end Alt vi kan naa
I Guds Haand skal vi la' den staa hen.
Vi med Nøisomhed maa tage Vare derpaa.
Thi saa kommer han sikkert igjen.

Han vil værne om Alt, han vil føre os frem,
Og Uskyldighed gaar frem for Alt.
Vi vil sikkerlig naa til et langt bedre Hjem,
Naar med Troskab vi røgter vort Kald.

Z. Bendsen.

Mel,: Der er et Land, dets Sted osv.

Nu har vi fundet hvad der var det rette,
 Nu staar det klart hvad her os tjener bedst,
 Vi haver misbrugt Gaven til at lette,
 Vor Samfundskjæde med for megen Blæst.
 Vi skal med Enighed gaa frem i Tiden,
 Og gaa i Raad med vore Hjerter blot,
 Saa taber ikke vi Samvittigheden,
 Saa kan med Tiden Alting blive godt.

Der er et Hjem hvor vi skal alle samles,
 Naar vores Vandring her paa Jord er tabt,
 Der er en Stjerne, som gi'er Lys for Alle,
 Naar kun vi rigtig staar med Gud i Pagt.
 Den lyser og for dem, som har i Eie
 Et sikkert Værn imod al verdslig Lyst,
 Og Aanden giver Kraft til at opveie,
 Med Tro og Haab i sildig Efterbøst.

En god Samvittighed det er det bedste,
 Det er tilvisse Himlens bedste Skat
 Thi den kan sikkert ingen fra os vriste,
 En rolig Søvn den gi'er til sidste Nat.

Naar vi har Fred med Gud og med os Alle,
 Da spire Ro og Sundhed stedse frem
 Saa kan vor Fremtid sikkert paa os kalde,
 Langt hen i Tid til Paradisets Hjem.

Z. Bendsen.

Barndomstiden og Grundlovsfesten.

Mel.: Ved Vintertid naar Skoven staar osv.

 or Barndomstid den er forbi,
 Men vi vil mindes alle Dage,
 Hvor den randt hen med Leg og Strid,
 Vi faar den aldrig mer tilbage.
 Vi samles her ved festlig Klang
 At Tonerne ved lystig Sang,
 Maa lyde højt saa mangen Gang
 Og værne Frihed og vor Ære.

Gid Aar for Aar vi samles maa,
 Og aldrig noget Sindet trykke,
 Da kan vi Glæde af det faa
 Og det vil altid bringe Lykke.
 Vor Skjæbne er en flygtig Ting
 Den vandrer hist og her omkring,
 Ja den gjør mangt et farligt Spring
 Som vi vist aldrig kan forhindre.

Naar vi gaar frem med trofast Sind,
 Og Seirens Palme høit vi agter,
 Velsignelse vi har dertil
 Og Guldets Mammon vi foragter
 Vi ønske baade Drot og Folk,
 I Enighed at leve godt,
 I Alderdom at have nok
 At leve her i Fryd og Gammen.

Saa kan vi se med freidigt Mod
 Paa hvad vi haver lagt tilbage,
 Et kjærligt Sindelag gjør Bod
 Og samler Hjerter alle Dage,
 En Aandens Gave er en Trøst
 Den samler til en sildig Høst,
 Forsagelse i Livets Lyst
 Begjærlighed ei kan fordrage.

Z. Bendsen.

Guds Almagt.

uds store Almagt den kan finde,
 Et sikkert Hvilehjem for hver,
 Som har sin Tro til Himlen inde
 Og har ham ret af Hjertet kjær,

Gud vækker Aanden hos den Svage
 Som slumred i en Fortids Drøm,
 Kun for at straffe ret de fage
 Som tror at rane Magten frem,
 Med Uret kan man intet finde
 Samvittighedens Røst den maa
 Kun alle Hjerter sammenbinde
 Naar Enighed skal vel bestaa.

Z. Bendsen.

**Til Minde om Styrmand
 Lauritz Nielsens sørgelige Død,**
 den 9. September 1875.

Fra fjerne Kyst en Stemme iled,
 At bringe Trøst til elskte Ven,
 Om tvende Hjerter hist i Tiden
 At prøve Sorg og Glæde hen.

Som allerbedst at Haabet lued,
 Og Hjerter smelted' hen i Lyst
 Saa kommer Stormen og den trued,
 At bringe Sorg i deres Bryst.

Den kjække Yngling maatte bøde,
Han stod paa Skandsen kjæk og stolt,
Sin Elskte snart han skulde møde
Forened med et sikkert Baand.

For dem var glipped Haabets Anker,
De ingen Glæde fandt, men Nød,
En Braadsø kommer, og den sanker
Sit Bytte ned i Havets Skjød.

Hvem kan vel fatte hvad for Smerte;
Forældres Glæde, Haab og Trøst
Det Budskab til sin Elsktes Hjerte
Som trued at sprænge hendes Bryst.

Men Gud gi'er Kraft han lindre Sorgen,
Han værner i den mindste Vraa,
Han er tilvisse al vor Borgen
Om hist et evigt Hjem at faa.

Z. Bendsen,

S a n g
om
Grundlov og Dyrtid,
den 4. August 1874.

Mel.: Den tapre Landsoldat.

en kjære Grundlovsfest,
Den var for Alle bedst,
Naar den blev holdt i Ære
Indtil den sidste Rest.
Hvis Varer ei blev sendt.
I andre Lande kjendt
Saa blev der Fred i Hjemmet
Ei Uenighed og Rend.

De Store de gjør Indkjøb og sender Alting bort
Til Skade for os Andre, som kommer her tilkort.

Og naar de falder brat,
Saa kan de ei ta' fat
Men har slet ingen Hat.

Thi er de pengegridsk
Hvad bliver saa tilsidst,
Det faar de vist at kjende
Alt hen i Tiden hist,
Naar de faar dygtig øst

Af Guldets Mammon løst
 Saa er det derfor at der gaar
 Saa mange Skruer løs.

Kun Rolighed i Hjemmet, det er den bedste Trøst
 Den bringer Taalmod Seier i alle Livets Brøst,
 Den kan gi' Kraft og Mod
 Til hver en Draabe Blod
 Den kan gi' Seier god.

Z. Bendsen.

Mel.: Vi Sømænd gjør ei mange Ord osv.

en Frihed som at Gud os gav
 Den maa vi rigtig hygge
 Og ingen Misbrug gjøre af,
 Thi det kan ikke nytte,
 Det giver Ufred og Foragt
 Det maa vi ta' os vare.
 Thi det gi'er kun en daarlig Fragt
 Iblandt vor lille Skare

Thi den forliser i en Fart
 Og Livets Bølge lyder.
 Gak bort, det kan ske meget snart
 Vi tage hvad den byder;

Da ligger vi med Næsen brat
Og kan slet ikke svare,
Thi Visdom har slet ingen Magt
Det maa vi selv forklare.

Hvad er vel Livet som saa brat
Kan ta' os fat i Nakken,
Vi kan ei mere sige Godnat
Der ligger hele Skatten.
Vi sér tilbage paa den Tid
Hvad vi har gjort i Løbet
Og tænker Gud, hvad ere vi,
Den mindste Orm i Krybet.

Z. Bendsen



